

Asa Butcher

**ΜΟΝΟΣ &
ΧΕΡΜΠΕΡΤ**

Ο ΚΟΥΝΕΛΟΣ

Μετάφραση: **Κατερίνα Χαρίση**

Εκδόσεις: **Αρορσεις**

Ovi Magazine & Ovi Greece Books Publications

© 2016 Ovi Project Publication - All material is copyright of the Ovi magazine & the writers

apopseis Εκδόσεις apopseis.gr

© 2016 Εκδόσεις apopseis.gr - Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικού

Τα βιβλία των εκδόσεων Ovi magazine & Ovi Greece μπορείτε να τα βρείτε μόνο στις σελίδες του διαδικτυακού περιοδικού www.ovimagazine.com

Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικού και των συγγραφέων

Για λεπτομέρειες και πληροφορίες επικοινωνήστε: info@ovimagazine.com
ή Δημήτρης Κοντογιάννης: info@apopseis.gr

Δεν επιτρέπεται η πώληση, ανατύπωση και χρήση του παρόντος βιβλίου από όποιο μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό, εκτυπωση, ραδιοφωνική ή τηλεοπτική αναγνώση) χωρίς την προηγούμενη άδεια του υπευθυνού της έκδοσης και του συγγραφέα.

Το συγκεκριμένο βιβλίο διατίθεται δωρεάν.

Αν σας ζητηθεί οποιοδήποτε χρηματικό ποσό, παρακαλούμε επικοινωνήστε άμεσα μαζί μας

Asa Butcher

**ΜΟΝΟΣ &
ΧΕΡΜΠΕΡΤ Ο ΚΟΥΝΕΛΟΣ**

Μετάφραση: **Κατερίνα Χαρίση**

Ovi Magazine & Ovi Greece Books Publications

© 2016 Ovi Project Publication - All material is copyright of the Ovi magazine & the writers

αποψεις Εκδόσεις apopseis.gr

© 2016 Εκδόσεις αποψεις.gr - Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικού

ΜΟΝΟΣ & ΧΕΡΜΠΕΡΤ Ο ΚΟΥΝΕΛΟΣ

Πρόλογος	7
Μόνος	9-10
Χέρμπερτ ο κούνελος	11-13

Ο **Asa Butcher** έχει αυτό το περίεργο ταλέντο που έχουν όλοι οι άνθρωποι με έντονο χιούμορ, ξέρει πώς να σε κάνει να δακρύσεις. Δημοσιογράφος με παρουσία τόσο στον έντυπο όσο και στον ηλεκτρονικό αγγλόφωνο τύπο, ο Asa καθημερινός παρατηρητής της απόλυτης ψυχρότητας των όσων συμβαίνουν γύρω μας, στις πολύ προσωπικές του γραφές αφήνει το συναίσθημα να κυριαρχήσει και να αγγίξει.

Η Κατερίνα Χαρίση από την άλλη εξ' ίσου ζώντας τη σκληρότητα της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας έχει τη μοναδική τρυφερότητα για να μεταφράσει όσα γράφει ο Asa και όσα θα ήθελε να πει αλλά δεν υπάρχουν στο κείμενο.

Καλή ανάγνωση

Θάνος Καλαμίδας

Αρχισυντάκτης Ovi magazine

ΜΟΝΟΣ

Ούτε ένα αμάξι δεν έχει σταματήσει τόσες ώρες που στέκομαι εδώ στην άκρη του δρόμου. Ανάθεμα κι αν ξέρω για πόσες ώρες περιμένω υπομονετικά έναν καλό Σαμαρείτη να σταματήσει και να μου δώσει ένα χέρι βοήθειας.

Ο πατέρας μου συνήθιζε να λέει πως αυτοί που περιμένουν μαθαίνουν να 'χουν και υπομονή, αλλά ποτέ μου δεν κατάλαβα τι εννοούσε. Πολλά θα ήθελα να τον ρωτήσω, μα τώρα πια έχει χαθεί. Η μητέρα λέει ότι τον απήγαγαν και πως είναι ακόμα ζωντανός κάπου, μα... Έλα τώρα μητέρα, κανείς δε θα πίστευε τέτοια ιστορία. Της λείπει, αυτό είναι όλο. Κι εμένα μου λείπει, ειδικά τώρα που έχω κολλήσει σ' αυτήν εδώ την άκρη του δρόμου.

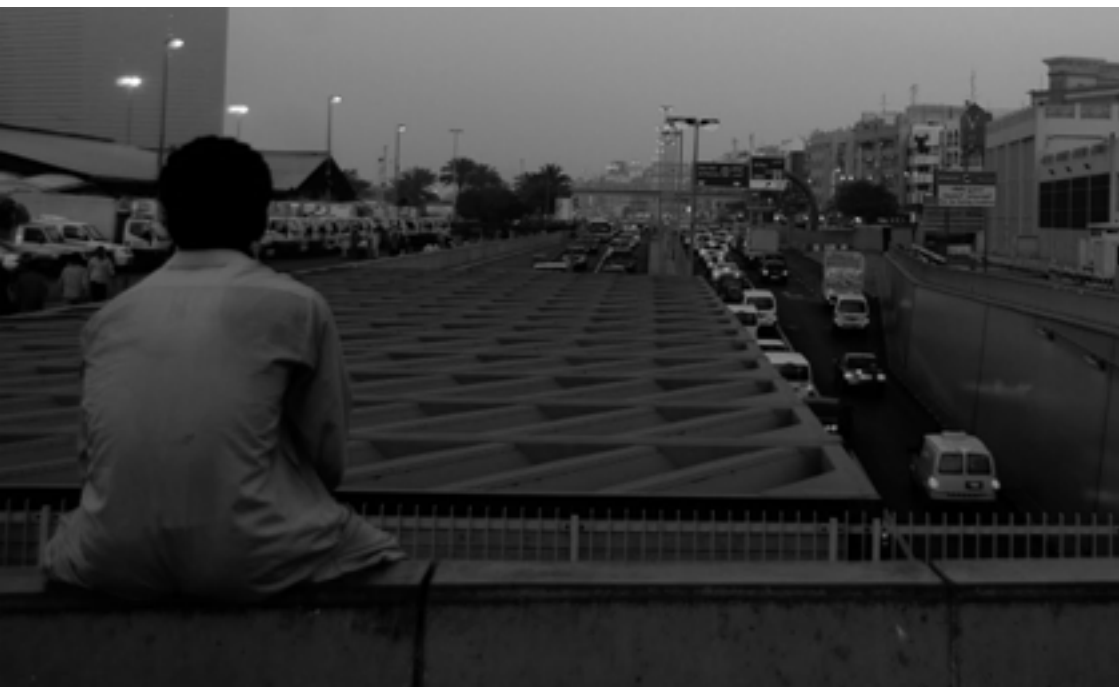
Άλλο ένα αμάξι έρχεται. Με τη μεγάλη σκάλα αναμμένη, τι βλάκας. Μακάρι να μη σταματήσει. Δε θέλω καμία επαφή με τέτοιους ασυνείδητους οδηγούς. Μπάσταρδε! Ούτε καν έκοψε ταχύτητα. Μου φαίνεται πως εκείνη η εποχή του αγαπάτε αλλήλους έχει χαθεί για πάντα. Ο σώζων εαυτόν σωθήτω, πάρτε τα γυναικόπαιδα απ' τη μέση, δεν υπάρχει χρόνος για συναισθηματισμούς, δεν υπάρχει χρόνος για τίποτα τώρα πια.

Μα, κοίτα τώρα. Άρχισε και να βρέχει. Τι τρέχει επιτέλους μ' αυτή τη χώρα; Είμαι χαμένος, είμαι μόνος, κρυώνω και πιάνει βροχή, κάποιος έχει πολύ αρρωστημένη αίσθηση του χιούμορ, τελικά. Τουλάχιστον το κόκκινο πλαστικό αδιάβροχο θα με κρατήσει στεγνό. Μα... Κόκκινο; Ποιος φοράει κόκκινο αδιάβροχο; Οι αστυνομικοί στον Καναδά φοράνε, αλλά εγώ μοιάζω περισσότερο με την Κοκκινοσκουφίτσα. Γιατί η μητέρα να έχει τέτοιο φτηνάρικο γούστο; Αλλά με κρατάει στεγνό, ας μην παραπονιέμαι.

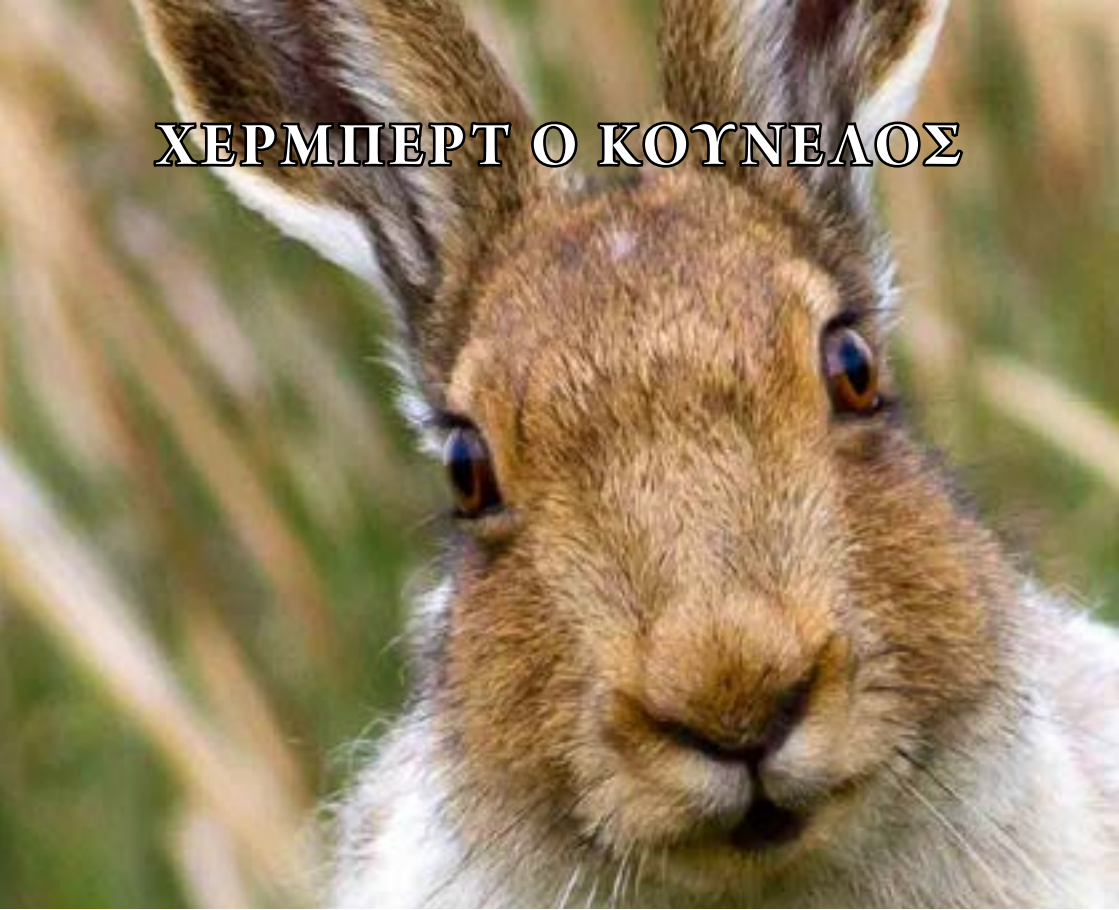
Είναι τόσο ήσυχα εδώ έξω. Μόνο ο ήχος της βροχής που χτυπά το αδιάβροχό μου. Βροχή, στέλεχος, εγκέφαλος, απορία, Λόις Λέιν, ποια είναι η πρωτεύουσα στην Ουκρανία; Βροχή στη Βρετανία, πλάκα έχει αυτό. Να θυμηθώ να το πω στη μητέρα μόλις γυρίσω σπίτι. Αν γυρίσω ποτέ... Να, ακόμη ένα αμάξι.

Πάλι καλά που ο οδηγός συμμορφώνεται με τις καιρικές συνθήκες-τρέχει, αλλά οι υαλοκαθαριστήρες δουλεύουν. Κάνει ζέστη; Τότε προφανώς πάλι θα τρέχει, μα θα φοράει γυαλιά ηλίου. Κι αν έχει ομίχλη; Πάλι θα τρέχει, με τα φώτα ομίχλης αναμμένα. Ποιος ηλίθιος του έδωσε το δίπλωμα; Είναι άντρας; Ούτε που πρόλαβα να δω με το τσουνάμι που σήκωσαν οι ρόδες του. Τόσο νερό πάνω μου, μα το αδιάβροχό μου είναι πολύ ανθεκτικό.

Από κει που κατάγομαι, σε τέτοιες καταστάσεις συνήθως λέμε «Σκατά!» Είμαι αξιολύπητος. Μα δε λείπω σε κανέναν πια; Θα πρέπει να έχουν καταλάβει την απουσία μου ως τώρα. Ίσως θα 'πρεπε να βγω πιο μέσα στο δρόμο, αλλά έχω κολλήσει εδώ. Μακάρι να είχα ένα κινητό τηλέφωνο, αλλά το πρόβλημα όταν είσαι απλώς ένας κώνος κυκλοφορίας, είναι πως δεν έχεις δάχτυλα για να πατήσεις τα πλήκτρα.

ΧΕΡΜΠΕΡΤ Ο ΚΟΥΝΕΛΟΣ

Ο Χέρμπερτ, ήταν ένας συνηθισμένος κούνελος. Ζούσε μια ζωή της πλάκας στην τρύπα που είχε σκάψει για φωλιά και ήταν ευχαριστημένος με τη ζωή του. Είχε αρκετά φύλλα, χόρτα και γρασίδι για να χορταίνει την πείνα του, κι η καρδιά του σκιρτούσε για μια όμορφη κουνέλα που ζούσε κάτω από ένα κούτσουρο στην άκρη του λιβαδιού.

Υπήρξε κάτι το μαγευτικό στον τρόπο που κούνησε την κάτασπρη, κοντή ουρά της την πρώτη φορά που την είδε. Δεν ήξερε αν έφταιγε ο ερχομός της Άνοιξης, ή ένα παράξενο φυτό που είχε μασουλήσει το ίδιο πρωί, μα δεν μπορούσε να σταματήσει να την κυνηγάει σ' ολόκληρο το λιβάδι, μέχρι που οι δυο τους έπεσαν χάμω εξαντλημένοι στις πικραλίδες.

Το όνομα της νεαρής κουνέλας ήταν Χάριετ, και ο Χέρμπερτ πίστευε πως αυτό ήταν το ωραιότερο όνομα που είχε ακούσει ποτέ του. Παράξενα πράγματα συνέβαιναν στο μυαλό του και ντρεπόταν με τα κομπλιμέντα που ξεστόμιζε, μα εκείνη έμοιαζε να ανταποκρίνεται, έτσι κατάπια την περηφάνια του και συνέχισε να την παινεύει.

Η ντροπαλοσύνη που τον βασάνιζε μόνιμα είχε χαθεί και δεν μπορούσε να πάψει να επιδεικνύει τις ικανότητές του. Έτρεχε όσο πιο γρήγορα μπορούσαν να αντέξουν η καρδιά και τα πνευμόνια του, χτυπούσε τα πίσω πόδια του μέχρι να μην ξεχωρίζουν απ' την τόση ταχύτητα και καθόταν ακούνητος όσο η Χάριετ πάλευε μαζί του, προφανώς για να τεστάρει το πείσμα και τις αντοχές του.

Αφού πέρασαν έτσι μια βδομάδα φλερτάροντας, οι δυο τους ήξεραν πως ήθελαν να πάνε κάπου απόμερα και να κάνουν λαγουδάκια. Ο ήλιος έπεφτε στο λιβάδι κι εκείνοι σταματούσαν κάθε τόσο και ροκάνιζαν το φρέσκο γρασίδι που κουνιόταν από το αεράκι και μασουλούσαν τις κίτρινες πικραλίδες που αντανakλούσαν πάνω τους το φως. Πιο πέρα από κει που έπαιζαν και τα άλλα κουνέλια, ήταν ένα μέρος με σκιά, κι εκεί άρχισαν πάλι να παλεύουν.

ΜΠΑΜ! Ο αέρας ανατινάχτηκε σε εκατοντάδες κομμάτια, μαζί με το κεφάλι της Χάριετ. Ο Χέρμπερτ εκσφενδονίστηκε στο έδαφος από τη δύναμη της έκρηξης και είδε ένα συνεφάκι καπνού καμιά πενηνταριά μέτρα μακρύτερα. Τα αυτιά του κουδούνιζαν, μα άκουσε καθαρά ένα κοφτερό γέλιο και μια θριαμβευτική φωνή. «Ναι! Χτύπησα ένα κουνέλι!» Ο Χέρμπερτ δεν είχε χρόνο να συλλογιστεί το λάθος που είχε μόλις συμβεί, η αγαπημένη του Χάριετ στεκόταν ακίνητη και σιωπηλή και ματωμένη στο γρασίδι δίπλα του κι εκείνος ήξερε πως έπρεπε να τρέξει να κρυφτεί.

Άρχισε να τρέχει προς το δάσος τριάντα μέτρα παραπέρα και ήξερε καλά πως έπρεπε να τρέξει πιο γρήγορα από τη σφαίρα αν ήθελε να γλιτώσει. Ακόμα μια έκρηξη χτύπησε το έδαφος δίπλα του κι ο Χέρμπερτ παραπάτησε, αλλά ξαναβρήκε την ισορροπία του και πέταξε προς το δάσος. Η καρδιά του πήγαινε να σπάσει, αλλά δεν τολμούσε να σταματήσει. Η αδρεναλίνη δε θα τον άφηνε έτσι κι αλλιώς. Πριν καλά-καλά το καταλάβει, έφερε μια τούμπα και το κεφάλι του χτύπησε πάνω σε ένα δέντρο.

Νύχτα ήταν όταν ξαναβρήκε τις αισθήσεις του και στην αρχή ένιωσε αποπροσανατολισμένος, μα τα όσα συνέβησαν λίγες ώρες νωρίτερα ζωντάνεψαν πάλι στο μυαλό του και του ήρθε ναυτία. Το ένστικτό του τον ήθελε να σηκωθεί και να φύγει, μα όταν προσπάθησε να κουνηθεί ένιωσε έναν οξύ πόνο να διαπερνάει το αριστερό του πόδι. Το έφερε κοντά για να το δει καλύτερα και πρόσεξε ένα κομμάτι γυαλί βυθισμένο στην τρυφερή του σάρκα.

Του ξέφυγε ένας λυγμός. Αν ήταν για τον πόνο στο πόδι του, τον πονοκέφαλο ή την απώλεια της Χάριετ, δεν ήξερε. Η απόγνωση τον πλημμύρισε μέσα του ως βαθιά στην ψυχή του κι άρχισε να τραντάζεται από τους λυγμούς, προσπαθώντας να καταλάβει το πού βρισκόταν και πώς θα μπορούσε να γυρίσει στη φωλιά του. Τις σκέψεις του διέκοψε ο ήχος ενός ξερόκλαδου που έσπασε και ο Χέρμπερτ πάγωσε στη θέση του.

Μια αλεπού είχε μυριστεί το αίμα του και με προσοχή ακολουθούσε τα ίχνη του ως εκεί που στεκόταν πληγωμένος. Αθόρυβα, μυρίστηκε τον αέρα, έσκυψε και μύρισε το έδαφος και αργά αργά πλησίασε κοντά του. Η μύτη της εμφανίστηκε μέσα από ένα θάμνο και τα δυο πλάσματα ζυγιάστηκαν με το βλέμμα μόνο για μια στιγμή, χωρίς να κουνιέται κανένας τους. Το τελευταία πράγμα που πρόλαβε να σκεφτεί ο Χέρμπερτ, ήταν πως η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται.

**Περισσότερα βιβλία απο τα ράφια του ΟVI μπορείτε να βρείτε
ΕΔΩ!**

Ovi Magazine & Ovi Greece Books Publications

© 2016 Ovi Project Publication - All material is copyright of the Ovi magazine & the writers

apopseis Εκδόσεις apopseis.gr

© 2016 Εκδόσεις apopseis.gr - Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικού

Τα βιβλία των εκδόσεων Ovi magazine & Ovi Greece μπορείτε να τα βρείτε μόνο στις σελίδες του διαδικτυακού περιοδικού www.ovimagazine.com

Όλο το υλικό είναι copyright του περιοδικου και των συγγραφέων

Για λεπτομέρειες και πληροφορίες επικοινωνήστε: info@ovimagazine.com
ή Δημήτρης Κοντογιάννης: info@apopseis.gr

Δεν επιτρέπεται η πώληση, ανατύπωση και χρήση του παρόντος βιβλίου απο όποιο μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό, εκτυπωση, ραδιοφωνική η τηλεοπτική αναγωση) χωρίς την προηγούμενη άδεια του υπευθυνου της έκδοσης και του συγγραφέα.

Το συγκεκριμένο βιβλίο διατίθεται δωρεάν.

Αν σας ζητηθεί οποιοδήποτε χρηματικό ποσό, παρακαλούμε επικοινωνήστε άμεσα μαζί μας

Περισσότερα βιβλία απο τα ράφια του απορσεis μπορείτε να βρείτε
ΕΔΩ!

Μόνος & Χέρμπερτ ο κούνελος
Απρίλιος 2016

Asa Butcher

Μετάφραση: **Κατερίνα Χαρίση**

Εκδόσεις: **Oni magazine**
Oni Greece
aporseis.gr

Design: Thanos

Asa Butcher. Βρετανός δημοσιογράφος, συγγραφέας με πολύ προσωπικό χιούμορ και έντονη απέχθεια στις μπανάνες και το τσάι ειδικά όταν σερβίρετε στις 5 η ώρα.

Κατερίνα Χαρίση, συγγραφέας πολυγραφοτάτη από τρέλα και πάθος, σύζυγος και μαμά δυο υπέροχων γιων.

